

Recensies van carillonconcerten in Rotterdam - 1962

Door Laura J. Meilink-Hoedemaker

Er waren in 1962 in Rotterdam in totaal 18 carillonconcerten in de periode van 16 mei tot en met 12 september, met uitzondering van 30 mei. De programma's werden gepubliceerd in een programmaboekje. Stadsbeiaardier Leen 't Hart trad zelf acht keer aan. De gastbeiaardiers kwamen uit zijn netwerk: collega's uit Nederland en België en oud-leerlingen van de Nederlandse Beiaardschool, waar 't Hart directeur was. Een bijzondere plaats neemt emeritusstadsbeiaardier Ferdinand Timmermans in.

Leen 't Hart (1920-1992)

Programmaboekje Rotterdam 1962

Werden tot nu toe de concerten alle gegeven op het carillon van het Stadhuis, in 1962 werden voor het eerst ook concerten gegeven op de Laurensbeiaard, die in 1961 na restauratie was opgeleverd. Er waren drie bijzondere programma's: een luisterwedstrijd, een concert met fanfare en een verzoekprogramma.

Evenals in voorgaande jaren werden in 1962 Rotterdam de carillonconcerten gerecenseerd. Een aantal recensies bevindt zich in het archief van Leen 't Hart. Zij werden hem aangeleverd door de knipseldienst van de gemeente Rotterdam. De resterende recensies werden erbij gezocht in kranten in het Gemeentearchief van Rotterdam. Er zijn 27 recensies, waarvan 15 door Go Dersjant van het Rotterdamsch Nieuwsblad. Van één concert is geen recensie. De overige concerten zijn vertegenwoordigd met één tot vijf recensies. Dat record van vijf recensies betreft het eerste concert op de Laurenstoren.

In dit document worden alle gevonden recensies volledig weergegeven. In deze recensies worden de volgende uitvoerenden en recensenten vermeld.

Beiaardiers

Leen 't Hart
Chris van den Boom
André Wagemans
Ype Höweler
Henk Herzog
Karel Borghuis
Jean Mangelinckx
Ferdinand Timmermans
Ria Pieffers
Wim Franken
Jan van Alphen

Fanfare Oefening baart kunst olv A. den Arend
Hillegersbergs Mannenkoor en Mannenkoor Zanglust
olv Jan Lucas

Recensenten

G.M. Dersjant
S. Nieboer
A.I. = Ad Interim
Bernard Geise
Piet Veenstra
C.v.R.

Inhoud

Recensies van carillonconcerten in Rotterdam - 1962	1
16 mei 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis	3
Het beiaardseizoen is weer geopend.....	3
23 mei 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis met fanfare	3
Ongewone combinatie: Beiaard, Fanfare en Koorzang	3
Carillon, fanfare en koor in openluchtconcert.....	4
Beiaardconcert met fanfare en mannenzang	4
30 mei 1962 geen beiaardconcert.....	5
6 juni 1962 concert door Chris v.d. Boom op het stadhuis.....	5
Beiaardier Chris J. van den Boom bespeelde het Stadhuiscarillon.....	5
13 juni 1962 concert door Leen 't Hart op de Laurens.....	5
Eerste bespeeling van de Laurens-beiaard.....	5
St Laurensbeiaard klonk prachtig.....	6
St. Laurens-carillon fraai bespeeld	6
Carillon-concert op de Sint Laurens.....	6
Leen t Hart bespeelt Laurens-carillon	7
20 juni 1962 concert door André Wagemans op het stadhuis.....	7
Belg André Wagemans bespeelde voortreffelijk de stadhuisbeiaard.....	7
Carillonspel van André Wagemans	8
27 juni 1962 concert door Ype Höweler op het stadhuis.....	8
4 juli 1962 concert door Henk Herzog op het stadhuis.....	8
Henk Herzog bespeelde de stadhuisbeiaard	8
11 juli 1962 concert door Leen 't Hart op de Laurens	8
Leen 't Hart meester op de St. Laurensbeiaard.....	9
18 juli 1962 concert door Karel Borghuis op het stadhuis.....	9
Karel Borghuis bespeelde Stadhuisbeiaard.....	9
25 juli 1962 Leen 't Hart op het stadhuis met luisterwedstrijd.....	9
Beiaardier 't Hart liet zijn luisteraars raden	9
Carillon-luisterwedstrijd in de stadhuistuin	10
Carillon-luisterwedstrijd in Stadhuistuin trok belangstelling.....	11
Luisterwedstrijd carillonspel.....	11
1 augustus 1962 concert door Jean Mangelinckx op het stadhuis	11
Belg op de beiaard.....	11
8 augustus 1962 concert door Ferd. Timmermans op de Laurens.....	12
Hartewens van beiaardier Ferdinand Timmermans ging in vervulling.....	12
15 augustus 1962 concert door Ria Pieffers op het stadhuis.....	12
Voor 't eerst beiaardierster op de stadhuistoren	12
22 augustus 1962 concert door Leen 't Hart - populair programma	13
Leen 't Hart speelde een populair programma	13
29 augustus 1962 concert door Wim Franken op het Stadhuis	13
Wim Franken bespeelde stadhuisbeiaard.....	13
5 september 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis	14
Beiaardconcert bijna een uur verlaat	14
12 september 1962: Leen 't Hart op het stadhuis	14
Reeks beiaardbespeelingen afgesloten	14
Beiaardseizoen besloot met verzoekprogramma	15

16 mei 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad, 17 mei 1962
Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Het beiaardseizoen is weer geopend

Zo zijn dan na de winterse rust de beiaardconcerten op de toren van het stadhuis gisteravond weer begonnen. Jawel. Winterse rust, maar koning Winter rustte nog steeds niet en liet een ijzige wind blazen op deze 16e mei! Geen wonder, dat er een record minimum aantal bezoekers was. Maar daar trok onze stadsbeiaardier Leen 't Hart zich in zijn hoge verhevenheid niets van aan, en hij speelde, dat het een lieve lust was! Zeer toepasselijk opende hij de reeks concerten met de Mars en het Beiaardlied "Dan zal de beiaard spelen" van Peter Benoit. Dan liet hij de bekroonde composities horen uit de beiaard-compositiewedstrijd, die het vorig jaar door de Rotterdamse beiaardcommissie werd uitgeschreven. Een klankrijk "Passacaglia en Aria" en een kloeke "Fuga" van A. Kousemaker, een grootse, prachtig gespeelde "Passacaglia" van Chris Bos, een levendig "Koraalvoorspel" van R. Ritter en een wel wat lang "Klein verhaal" van H.C. King. Vol afwisseling was de "Kleine suite op fa-re-ti-so van de concertgever, met als bijzonder opvallend onder deze zeven kleine stukjes de Rigaudon, de Sarabande en de Ecossaïse.

Met een vrije improvisatie, uitermate levendig en prachtig van klank, besloot Cor [sic] 't Hart dit eerste concert, dat aangevuld was met drie Meiliedjes en drie dansliedjes. Voor het eerst zal om de vier weken deze bespeling op woensdagavond niet plaats hebben op de stadhuisbeiaard, maar op die van de St. Laurenstoren, waar men naar kan luisteren op de binnenplaats van de Koningin Wilhelmina Kweekschool, ingang Bagijnstraat 2.
G.M. DERSJANT

23 mei 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis met fanfare

Trouw, 24 mei 1962
Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Ongewone combinatie: Beiaard, Fanfare en Koorzang

De Rotterdamse Beiaardcommissie heeft voor een bijzondere attractie gezorgd door aan de tweede carillonbespeling te laten medewerken de Fanfarevereniging "Oefening Baart Kunst", dirigent A. den Arend en de mannenkoren "Hillegersberg Chr. Mannenkoor" en Mannenkoor "Zanglust", beide o.l.v. Jan Lucas. Niettegenstaande de koude waren er vrij veel mensen op de binnenplaats van het Stadhuis samengekomen om oorgetuige te zijn van de ongewone combinatie beiaard, fanfare, koor.

Het contact tussen beiaardier Leen 't Hart en de dirigenten A. den Arend en Jan Lucas was thans, dank zij ook een microfoonverbinding van toren naar daktuin, beter dan voorheen. In een compositie van Wim Franken "De Geuzen" waarin de oud-Hollandse liederen "Helpt uzelf, zo helpt u God" en "Slaat op den trommele" op boeiende wijze zijn verweven, sloot het carillonspel uitstekend aan op het koperkorps, dat zelf een fraaie en zuivere klank wist te produceren. Ook in het samengaan van de mannezzang en het carillon was vrijwel steeds sprake van het een goed contact. Hoewel de klank van het mannenkoor, zo hoog opgesteld, niet tegenviel, ging inzonderheid van het volume der bassen wel het een en ander te loor.

Tevoren hebben de koren en het fanfarekops zich nog afzonderlijk doen horen. (o.a. in enkele arrangementen van een aria van Händel en Schuberts "Lindebaum". In laatstgenoemd lied bleef de toonzuiverheid niet overal gehandhaafd. Leen 't Hart heeft composities van Clarke, van den Gheyn en Händel (Fuga in C - of Des?) op verzorgde en fraai klinkende wijze ten gehore gebracht.

[geen ondertekening]

Rotterdams Parool, 24 mei 1962
Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Carillon, fanfare en koor in openluchtconcert

[foto: mannen met witte petten, dirigent en man in regenjas. Bijschrift: Het fanfareorkest "Oefening Baart Kunst" speelde woensdagavond samen met stadsbeiaardier Leen 't Hart en een mannenkoor.]

Verscheidene toehoorders waren gisteravond te vroeg naar de beiaardbespeling op de Stadhuistoren gekomen (de aanvangstijd was in verband met het bijzonder karakter van dit concert naar half negen verschoven) en daardoor konden ze ook getuige zijn van een repetitie - de stadsbeiaardier Leen 't Hart musiceerde hier met een koor en een blaasorkest - die reeds goede verwachtingen wekte, maar toch nog vèr door het uiteindelijke resultaat werd overtroffen. Men was tijdens het eigenlijke concert namelijk getuige van een uitstekende samenwerking tussen het fanfarekorps "Oefening baart Kunst", een mannenkoor en de beiaardier, hetgeen dit openluchtconcert in het centrum van de stad tot een geslaagd evenement maakte, zowel voor de concertgevers als voor de tientallen luisteraars die naar de Stadhuistuin gekomen waren en blijmoedig de koude windvlagen trotseerden.

Een in opdracht van de Rotterdamse beiaardcommissie door Wim Franken geschreven werk voor fanfare, tamboers en carillon, getiteld "De Geuzen", waarin oud-Nederlandse liederen verwerkt zijn, bleek een met veel vakmanschap vervaardigde torenmuziek, die haar suggestieve werking niet miste, mede door de kundige verklanking door 't Hart en het onder A. den Arend musicerende korps. Op vindingrijke wijze zijn in dit werk virtuoze carillonpassages aangebracht tussen de gedeelten waarin klokken en blazers samengaan. Met superieur gemak speelde 't Hart hier zijn partij, en niet minder bedrevenheid op het moeilijke instrument demonstreerde hij trouwens in zijn soli (het bekende "Trumpet Voluntary" van Clarke, een "Rondo" van Matthias van den Gheyn en een "Fuga" van Händel). De kwaliteit van het musiceren der op de daktuin van het Stadhuis gezeten blazers kon men voorts uitvoerig bewonderen in twee suites, door de dirigent met smaak uit werken van oude meesters vervaardigd, die in fraai genuanceerde klank werden geblazen.

Niet zo homogeen klonken de stemmen van het Hillegersbergs Chr. Mannenkoor en het mannenkoor Zanglust, die voor dit doel door de dirigent Jan Lucas waren verenigd tot een groot ensemble, maar dit moest toegeschreven worden aan het hoogteverschil tussen hun plaats en de begane grond, waar de bassen niet genoeg konden doordringen. Een goed sluitstuk van de avond bleek de samenwerking van zangers, blazers en beiaard in twee liederen uit Valerius' Gedenck-Clanck in een bewerking van Leen 't Hart. De uitvoering ontlokte het publiek een hartelijk applaus.

S. NIEBOER

Rotterdamsch Nieuwsblad, 24 mei 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Beiaardconcert met fanfare en mannezzang

[foto met veel witte petten, maar zonder bijschrift]

Tijdens het beiaardconcert op de stadhuistoren gisteravond blies Aeolus geducht op zijn harp, maar Pluvius scheen daarbij ingedommeld te zijn, en zo bleef het gelukkig de hele avond droog. Dat de gure wind de gang naar de tuin van ons raadhuis niet aanlokkelijk maakte, was jammer, vooral nu er zo velen op de daktuin hadden plaatsgenomen om deze avond tot iets bijzonders te maken. Daar zaten de leden van de Fanfarevereniging "Oefening Baart Kunst" en de zangers van het Hillegersbergs Christelijk Mannenkoor en van het Mannenkoor "Zanglust". De eersten speelden voortreffelijk twee door hun dirigent A. den Arend gecomponeerde suites van oude muziek en wisten met onze stadsbeiaardier tot een goed sluitend geheel te komen in de torenmuziek over de oud-Nederlandse liederen "Helpt nu zelf, zo helpt u God" en "Slaat op den trommele" - welke laatste handeling bijzonder effectief werd uitgevoerd! - welke compositie het vorige jaar in opdracht van de Rotterdamse Beiaardcommissie door de jonge Wim Franken werd geschreven.

Dat de zingende mannen niet gewend waren aan het optreden in de open lucht, was aan een enkele uitschieter van de tenoren in de hoogste tonen van Händels "Lascia ch'io pianga" te horen, dat overigens bijzonder goed klonk. In "Der Lindenbaum" van Schubert wist dirigent Jan Lucas zijn zangers tot een fraai geheel te brengen met zeer fijne pianissimo's, die toch goed te horen waren.

Beiaardier Leen 't Hart opende het concert met een frisse "Trumpet -voluntary", van Jeremiah Clarke en liet nog een vrolijk klaterend "Rondo" van Matthias van den Gheyn en een helder gespeelde "Fuga in C" van Händel horen.

Het slot van de avond was het optreden van alle medewerkers in een bewerking van Leen 't Hart van "O, Nederland, let op uw zaak" en "Wilt heden nu treden", een experiment dat, mede door de perfecte onderlinge verbindingen door middel van microfoons en luidsprekers, uitzonderlijk goed is geslaagd, waarmee een weg naar nieuwe mogelijkheden is geweest.

G.M. DERSJANT

30 mei 1962 geen beiaardconcert

6 juni 1962 concert door Chris v.d. Boom op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 7 juni 1962
Herkomst eigen onderzoek

Beiaardier Chris J. van den Boom bespeelde het Stadhuiscarillon

Gisteren was beiaardier Chr. J. van den Boom uit Bergen op Zoom de gast op onze stadhuistoren waar hij overwegend oorspronkelijke composities uitvoerde. Dat bij deze Zuiderling zijn grote burens niet zouden ontbreken was te voorspellen. Hij begon zijn programma dan ook met het melodieuze Preludium in Bes van de Mechelse grootmeester Jef Denijn waarin een bijzonder vlot gespeeld loopje opviel, en speelde later van diens opvolger als beiaardier van de St. Rombout en directeur van de beroemde beiaardschool Staf Nees de grootse Fantasia I.

Breed gespeeld werd het "Andante cantabile" van A.J. de Groot, stevig de derde variatie en voortreffelijk de laatste van de reeks die Leen 't Hart componeerde op het aloude "Die winter is vergangen". De snelle omspelingen in de vierde variatie leken ons wat bedachtzaam gespeeld toe.

Fris en vrolijk klonk de bewerking door de concertgever van het liedje "Van hertog Jan" en ook de "Sonatine" van Jan van Dijk kreeg een vertolking, die dat pittige werkje alle recht deed.

Kleine, vlot gespeelde werkjes van Fiocco, Van den Gheyn en Couperin vormden de overgang naar de reeds genoemde "Fantasia" die werd gevolgd door een zangerig "Thema met variaties" van Joseph Haydn, waarna een kleur- en klankrijke improvisatie nog eens liet horen hoe vaardig en muzikaal beiaardier Van den Boom zijn instrument beheerst.

De volgende woensdag zal niet de stadhuisbeiaard worden bespeeld, maar het carillon van de St. Laurenstoren en wel door onze stadsbeiaardier Leen 't Hart.

G.M. DERSJANT

13 juni 1962 concert door Leen 't Hart op de Laurens

Trouw, 14 juni 1962
Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Eerste bespeling van de Laurens-beiaard

De eerste avondbespeling van de St. Laurensbeiaard door de stadsbeiaardier Leen 't Hart is een haast verrassende belevenis geworden. De kwaliteit van dit carillon, waarvan de meeste oude Hemony-klokken gespaard bleven, is ronduit voortreffelijk. Wat bij veel carillons een duidelijke klankproductie nogal eens in de weg staat, namelijk het door te sterke boventonen overwoekeren van de grondtoon valt bij de Laurens--beiaard niet te constateren. Integendeel. De helderheid en doorzichtigheid in het passagewerk is opvallend. Waarschijnlijk komt dit ook, doordat de toren geheel vrij staat en er dus weinig echo-effect optreedt. De hoge klokjes laten een zeldzaam glanzend geluid horen en er is een prachtig evenwicht in het timbre van de lage tot de hoge klokketonen.

Nu mag hier wel direct aan worden toegevoegd, dat een bespeling van deze beiaard door meester-carillonneur Leen 't Hart de kwaliteiten ervan wel op het gunstigst doen uitkomen. Een uiterst zorgvuldig afwegen van alle sterktegraden en grote ritmische exactheid leiden tot welhaast ideale vertolkingen. Het eerste z.g. "Koekoek-preludium" van Matthias van den Gheyn was al direct een lust voor het oor. Volksliederen, oude balladen, een der echofantasiën van Sweelinck en een driedelige "Sonate" van Galuppi gaven eveneens veel schoons te genieten. Maar de improvisatie aan het slot over "Heer Jezus heft een hofken" spande toch wel de kroon. Dat was om stil van te worden; zulke fijne, tere klokketonen. Als nu ook de rustversturende treinen nog eens mochten verdwijnen door afbraak van het spoorviaduct. Wie Weet!

[Geen recensent genoemd]

Rotterdamsch Nieuwsblad, 14 juni 1962
Herkomst knipseldienst Gemeente Rotterdam

St Laurensbeiaard klonk prachtig

Voor de eerste maal heeft dan gisteravond in de serie beiaardconcerten het carillon van de St. Laurenstoren geklonken, vaardig en zeer muzikaal bespeeld door onze stadsbeiaardier Leen 't Hart. Het was een prachtige zomeravond, zodat de toehoorders heerlijk hebben kunnen zitten in de daartoe ter beschikking gestelde tuin van de Koningin Wilhelmina Kweekschool. Van de voorbij daverende treinen had men enige last, wat niet te voorkomen is, maar meer last veroorzaakte de voetballende jeugd, wat een volgende keer wèl te voorkomen zal zijn.

Opmerkelijk was de heldere klank van dit in hoofdzaak uit 17e-eeuwse Hemony-klokken bestaande carillon; vooral de hoogste tonen klonken als zilver, terwijl uiteraard ook de hogere stemming de klank lichter deed schijnen. Ook kon de klank zich aan de kant waar de toehoorders zaten, beter spreiden door de grote afstand, dan dat bij de stadhuisbeiaard het geval is.

Leen 't Hart opende zijn concert met het bekende "Koekoek-preludium" van Matthias van den Gheyn, Vervolgens speelde hij uit het beiaardboek van de 18de-eeuwse Belgische beiaardier J. de Gruyters een "Andante" van J.H. Fiocco en één van J. Raick en een melodieuze "Air" van een onbekende.

Voortreffelijk klonk in deze grote ruimte de "Fantasie op de manier van een echo" van J.P. Sweelinck, en met de "Sonate II" van B. Galuppi bleef de concertgever in de oude tijd; vooral het hupse dansje van het "Presto" deed het goed.

Het programma van oorspronkelijke werken was aangevuld met drie oude balladen en drie minneliederden, waar Leen 't Hart altijd iets bijzonders van weet te maken, en tot slot speelde hij een improvisatie over "Heer Jezus heeft een hofken" briljant met een zilverige hoogte vlak voor het slot.

Op het hartelijke en wèl verdiende applaus volgde als toegift een Schotse geestelijke melodie.

G.M. DERSJANT

Rotterdams Parool, 14 juni 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

St. Laurens-carillon fraai bespeeld

De serie zomeravondconcerten van de stadhuisbeiaard heeft de stadsbeiaardier Leen 't Hart gisteravond afgewisseld met een concert in de toren van de St.-Laurenkerk, waar zich een stel klokken van de edelste soort bevindt. Het door 't Hart samengestelde programma liet de mogelijkheden van dit carillon wel op z'n voordeligst uitkomen: het bevatte namelijk behalve oude clavecimbelcomposities zoals Galuppi's "Tweede Sonate" en Sweelincks "Fantasie op de manier van een echo" (een stuk dat ook op orgel gespeeld kan worden), typische beiaardbewerkingen van minneliederden en balladen uit vervlogen tijden en stukken van oude meesters, die onder andere opgenomen zijn in het vermaarde Beiaardboek van De Gruyter. Na al dit aantrekkelijks hoorde men tot slot een fantasierijke improvisatie over "Heer Jezus heeft een hofken", waarin 't Hart het gehele fraaie arsenaal van klokken en klokjes (de hoge van Hemony) op artistieke wijze etaleerde. Wat deze klokkenist daar hoog boven onze hoofden presteerde was wederom vakwerk van de hoogste orde; misslagen of ritmische onduidelijkheden, onstabiele sterktedoseringen en dergelijke zal men bij zijn spel vergeefs zoeken. De klankresultaten zoals de hoorder die beneden waarnam bleken ook voortreffelijk. Ze gaven hier veel meer voldoening dan hetgeen men in de Stadhuistuin kan horen. Onbelemmerd vond het geluid zijn weg tot in de wijde omtrek, en de boventonen van de basklokken bleken nimmer de klank der kleine klokjes te overstemmen, zodat de muziek steeds doorzichtig bleef.

S. NIEBOER

De Tijd, 14 juni 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Carillon-concert op de Sint Laurens

Rotterdam, 14 juni - In de reeks carillon-bespeelingen die deze zomer weer door de Rotterdamse Beiaard-Commissie gepland zijn, is dit jaar ook het gerestaureerde carillon van de Sint Laurenskerk opgenomen. Deze beiaard werd op Opbouw dag van het vorig jaar voor het eerst weer bespeeld en bij deze gelegenheid hebben wij reeds uiting kunnen geven aan onze vreugde en bewondering voor de voortreffelijke restauratie van dit Hemony-carillon.

De bespeeling door Leen 't Hart van gisteravond heeft deze sterke indrukken die wij toen opdeden volledig bevestigd. De klokken, vooral die uit de hogere registers, produceren een heldere klank, waarin de storende boventonen, die men bij zo vele carillons aantreft, tot een minimum beperkt zijn. De soepel bespeelbare claviatuur, staat bovendien een ruime dynamische nuancering toe, een omstandigheid waarvan de stadsbeiaardier

Leen 't Hart gisteravond ook een groot gebruik gemaakt heeft. Vertolkingen als van Sweelincks "Fantasie" op de manier van een echo en van de "2e sonate" van Galuppi werden zo juweeltjes van rijke beiaardierskunst, die de aandacht van de toehoorder op deze ideale zomeravond op een heel eigen wijze heeft gebonden.

Charmant klonken ook de diverse volksdansen in oude stijl, doch gezien van de zuiver instrumentaal-technische en psychische mogelijkheden, heeft Leen 't Hart een frappant staaltje van beiaardiers-meesterschap ten gehore gebracht in zijn improvisatie over het oude middeleeuwse lied "Heer Jesu heeft een hofken". Hier werd de verrukkelijke klank van het instrument ten volle uitgebuit, mede ook door het veelvuldig beroep van het hoge en klare register en heeft Leen 't Hart hier ook zijn neiging tot virtuositeit ten volle kunnen uitleven.

A.I. [= Ad Interim]

Het Vrije Volk 14 juni 1962

Herkomst eigen onderzoek

Leen t Hart bespeelt Laurens-carillon

In de traditionele carillonbespelingen, die de zomer voor Rotterdam reeds voor een reeks van jaren oplevert, heeft nu ook het gerestaureerde carillon van de St. Laurenskerk een plaats gevonden; om de drie weken zal op woensdagavond dit carillon zijn zilveren klokken over Rotterdams centrum laten klinken.

Gisteravond heeft de stadsbeiaardier Leen 't Hart de rij geopend en hij heeft weer bewezen de rechte man te zijn om de uitzonderlijke kwaliteiten van dit instrument te demonstreren. De mogelijkheden tot dynamische nuanceringen werden door hem op slag onderkend en uitgebuit.

Heel duidelijk bleek dit wel uit de voortreffelijke reproductie van Sweelincks "Fantasie op de manier van een echo", die hier in deze carillonbezetting volledig tot haar recht kwam.

De fraaie klank ontwikkelt dit bijna voltallige Hemony-instrument in de hogere registers, waar de boventonen het minst storend werken en de klokken een pure en bijna zilveren klank afgeven. Op deze klank was vooral de improvisatie over het lied "Heer Jesu heeft een hofken" afgestemd, waarmede de speler de aandachtige toehoorders een instemmend applaus verwierf.

Met veel smaak en zeer verzorgde techniek heeft Leen 't Hart de overige programmanummers, waaronder zich naast de sonate van Galuppi diverse volksliederen en volksliedachtige werkjes bevonden, uitgevoerd.

BERNARD GEISE

20 juni 1962 concert door André Wagemans op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 21 juni 1962

Herkomst eigen onderzoek

Belg André Wagemans bespeelde voortreffelijk de stadhuisbeiaard.

Ten overstaan van veel regen en wind en daardoor maar van heel weinig toehoorders in onze stadhuistuin heeft de stadsbeiaardier van de Belgische Tienen, André Wagemans, gisteravond op de stadhuisbeiaard laten horen, dat hij uit het goede beiaardiershout is gesneden. Of moeten wij zeggen uit de goede beiaardierspijs is gegoten? De originele werken die hij speelde, waren op één na – de als een dans klinkende Fantasie "Als de grote klokke luidt" van de Amsterdamse organist Willm Vogel – allemaal van Belgische componisten. Hij gaf de in 1721 in Tienen geboren Matthias van den Gheyn de eer van het concert met zijn levendig en klankrijk "Preludium III" te openen, speelde prachtig een grootse "Passacaglia voor beiaard" gebouwd op een nogal somber motief van de Mechelse pastoor en professor in de muziek Jos Lerinckx. Het is in de parelende loopjes van het "Preludium quasi una fantasia voor beiaard" van Jef van Hoof te horen dat deze vreemde beiaard hem geen problemen opleverde, en besloot zijn bespeling met de afwisseling van briljante en melodieuze gedeelten, die het "Preludium in Bes" van Jef Denijn is.

Ook liet André Wagemans weer eens horen hoe uitstekend voor de beiaard geschikt Händels "The harmonious blacksmith" is, en hoe goed eveneens voor clavecimbel geschreven werkjes van J.Ph. Rameau en Fr. Dandrieu (bijzonder vlot en geestig diens "Les Fifres", de pijpers) het deden.

Volksliedjes, liederen van Peter Benoit en composities van Mendelssohn – Bartholdy en Grieg completeerden het programma, dat de bijzondere technische en muzikale eigenschappen van deze leerling van Staf Nees voortreffelijk heeft doen uitkomen.

G.M. DERSJANT

Het Rotterdams Parool 21 juni 1962
 Herkomst eigen onderzoek

Carillonspel van André Wagemans

Het was te verwachten dat geen sterveling gisteravond de stadhuis tuin zou betreden om te genieten van een uur carillonbespeeling waarvoor men de stadsbeiaardier van Tienen (België) André Wagemans had uitgenodigd, het regende n.l. onophoudelijk en hoewel het mogelijk was de klanken – zij het tamelijk misvormd – droog op te vangen wanneer men plaats nam op een van de banken die voor dit doel waren neergezet op het overdekte bordes, toch was, behoudens een eenzame “concertbezoeker” en enkele collega’s ook hier niemand komen opdagen.

Vanwege het slechte weer vonden wij derhalve nergens een geschikt plaatsje om de beiaardklanken zo voordelig mogelijk te horen, dus vrij van teruggekaatst geluid en zonder een surplus van boventonen. Wel constateerden wij dat hier een zeer bekwaam klokkenist en op overtuigende wijze zijn muzikanteske en virtuoze capaciteiten etaleerde in een keur van overwegend kleine stukken, authentiek zowel als in doorgaans fraaie bewerkingen voor beiaard.

We willen hier volstaan met het noemen van de stukken die wij vanwege hun compositorische structuur en verklanking de hoogtepunten kunnen noemen van dit recital; Händels “The harmonious blacksmith” twee charmante clavecimbelstukken van Rameau en Dandrieu (Le tambourin en Les fifres) het virtuoze "Preludium quasi una fantasia", van Jef van Hoof en Jef Denijns "Preludium in B". Een "Passacaglia" van Jos Lerinckx bleek een kloek werk, dat voor onze smaak in de aanvang echter teveel van stereotiepe chromatische passages gebruikmaakte.

S. NIEBOER

27 juni 1962 concert door Ype Höweler op het stadhuis

Geen recensie in het Rotterdamsch Nieuwsblad.
 Geen recensie in Het Rotterdams Parool

4 juli 1962 concert door Henk Herzog op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad 5 juli 1962
 Herkomst eigen onderzoek

Henk Herzog bespeelde de stadhuisbeiaard

De Haagse beiaardier Henk Herzog opende zijn bespeeling van de stadhuisbeiaard gisteravond met een kort maar vrolijk “Preludium” van Matthias van den Gheyn, en hij liet het volgen door een uitgelaten “Allegro” van Schepers. Nog drie oorspronkelijke nummers had hij op zijn programma: ’n bijzonder stevige “Rhythmendans voor beiaard” van G. Nees, een levendige en zeer klankrijke “Fantasie” van zichzelf en een melodieuze “Gondolera” van B.J. Fransen , waarin klaterende loopjes lieten horen hoezeer Henk Herzog het klokkenspel beheerst.

Het was jammer dat het “Pizzicato” van Delibes wat door elkaar liep, misschien ten dele ook wel door de felle (en ijskoude) wind. De “Barcarolle” van Offenbach leek ons met zijn lange noten minder geschikt voor de beiaard.

Twee reeksen van drie volksliedjes completeerden het programma, en aan het slot liet Henk Herzog in een fantasierijke en goed opgebouwde improvisatie horen dat hij dit voor een beiaardier zeer belangrijke deel van zijn kunst voortreffelijk beheerst.

G.M. DERSJANT

11 juli 1962 concert door Leen 't Hart op de Laurens

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 12 juli 1962
 Herkomst eigen onderzoek

Leen 't Hart meester op de St. Laurensbeiaard

Onze stadsbeiaardier Leen 't Hart, gebruind, en met stapels uitnodigingen voor het volgende jaar in zijn zak terug van een korte tournee door Amerika, heeft gisteravond de St. Laurensbeiaard bespeeld en weer laten horen, welk een prachtig instrument dit is. In de eerste drie werkjes uit de bloeitijd van het clavecimbel leek het of men een reusachtige vergroting van dit instrument hoorde, met dezelfde zinderende klank erin. Vooral de fikse "Gavotte et double" van Willem de Fesch en het leuke Rondo "Les cloches" van J.F. Rebel deden het kostelijk. Voortreffelijk klonk ook de studie "The University of Chicago" van de reeds jaren in Amerika verblijvende Belgische beiaardier Kamiel Lefévere: helder "Meditation", met sublieme pianissimo's "Thanksgiving" en dansend met klaterende toonladders er tussen door "Rejoycing".

Ook beiaardier Géo Clément weet voor zijn instrument te schrijven, zoals te horen was in de vrolijke "Rigaudon", de ernstige melodie van de "Pavane" en het wiegende Menuet van zijn "Suite Archaïque".

Dat Leen 't Hart op zo'n bijzonder instrument vooral van het "kleingood" óók iets bijzonders weet te maken, lieten drie liederen uit Valerius' "Gedenckclanck", drie brede Engelse hymnen, waarvan de laatste met parelende tussenspelen tussen de regels, en drie avondliederen horen, met bijzonder opvallend de glasheldere hoogte en de ragfijne trillers in "Au Clair de la lune".

G.M.DERSJANT

18 juli 1962 concert door Karel Borghuis op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 19 juli 1962

Herkomst eigen onderzoek

Karel Borghuis bespeelde Stadhuisbeiaard

De voornaam Matthias kwam tweemaal voor op het programma van de Oldenzaalse beiaardier Karel L. Borghuis, die gisteravond de stadhuisbeiaard bespeelde, maar er lag een wereld tussen! Het tweede nummer was een leuk "Rondeau" van de in 1721 in Tienen in België geboren Matthias van den Gheyn, die later een beroemd organist en componist te Leuven zou worden, en het vóórlaatste was de "Kleine Jazzsuite" van de in 1905 te Boedapest geboren Mátys Seiber, die na veel omzwervingen in Londen belandde. Dat deze schrijver van een "School voor Jazzslagwerk" die stijl beheerst, was goed te horen in deze vijf kleine stukken, vooral in de "Cake-Walk", de "Tango-Foxtrott" en de melancholische "Blues". De concertgever speelde veel oorspronkelijke werken: een dansend "Allegro" van B. Schepers, een zeer levendige Inleiding, Lied en fuga over "Wie dat zich zelfs verheft temet" van Leen 't Hart, de stevige "Rhythmendans" van Staf Nees en een klankrijk "Menuet" van Jef van Hoof. Terwijl hij in een eigen werk "Inleiding, lied, Passacaglia en toccata" over "Daar waren twee Koningskinderen" liet horen, dat hij de kunst van het componeren óók uitstekend verstaat. Levendig van klank en ritme was het eerste deel, fraai klonk de "Passacaglia" en in de "Toccat" was de beheersing van de snelle passages zeer te bewonderen.

Een sierlijk "Arioso" met boeiende variaties en een "Menuet", beide van Carl Ph. E. Bach, lieten weer de geschiktheid voor beiaard van de clavecimbel stukken horen, zeer goed zong de melodie in Giordani's "Caro mio ben" en "Che farò senza Euridice" uit de opera "Orfeo" van Chr.W. von Gluck, terwijl ten slotte Elgar's "Land of hope and glory" statig door de toch weer koude avondlucht klonk.

Het was jammer dat doorrijdende auto's toch weer lawaai maakten en dat een brandweergroep van de PTT het nodig vond, in de Stadhuisstraat een spuutoefening te houden!

De volgende week woensdagavond is er een luisterwedstrijd.

G.M. DERSJANT

25 juli 1962 Leen 't Hart op het stadhuis met luisterwedstrijd

De Rotterdammer, 26 juli 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam.

Beiaardier 't Hart liet zijn luisteraars raden

Woensdag gaf Leen 't Hart op het Rotterdamse carillon het tiende zomeravondconcert, gecombineerd met de jaarlijkse luisterwedstrijd, waaraan weer verscheidene prijzen waren verbonden. Het weer was, op enkele druppels na, zeer goed, zeker wat de temperatuur betreft, zodat de wedstrijd normaal doorgang kon vinden.

Leen 't Hart speelde eerst vier composities, te weten een briljante "Fantasie" van A.L. Bigelow, een "Siciliano" van Albert de Klerk, een eigen werk "Wiegenlied" genaamd en een "Preludium" van Jef van Hoof. Deze werken werden aan het slot van het programma herhaald, maar in een andere volgorde. De luisteraars konden deze verandering aangeven op het formulier.

Gedurende het tweede gedeelte van de wedstrijd moesten de deelnemers zo mogelijk titel en componist van vier bekende stukken achtereenvolgens: Het Pizzicato uit "Sylvia" van D elibes, "F ur Elise" van Van Beethoven, het "Menuet" van Boccherini en het "Rondo alla turca" van Mozart invullen.

De derde groep leverde een fantasie, waarin vier volksliedjes waren verwerkt. Deze hadden allemaal betrekking op het water, n.l. Wie gaat er mee over zee; Een scheepje in de haven landt; Ferme jongens, stoere knapen; De kabels los, de zeilen op.

Het totaal te behalen aantal punten bedroeg zestien. Onder het genot van een kopje thee in de hal van het stadhuis werden later de prijzen uitgereikt door mejuffrouw G.A. Tinbergen, secretaresse van de Rotterdamse Beiaard Commissie. Er waren drie prijzen, in de vorm van boeken- of grammofoonplatenbonnen ter waarde van resp. f 15, f 10 en f 5.

De eerste prijs ging naar de heer Van Bodegraven, die zestien punten had gehaald. De tweede prijs was voor de heer Comte Hillebrand de Giessen et N ordlingen, die het tot veertien punten had gebracht. Aangezien er vier personen waren met dertien punten, viel de derde prijs bij loting toe aan mejuffrouw Van Haaren uit Vlaardingen.

De eerstvolgende bespeeling van het stadhuiscarillon wordt gehouden op woensdag 1 augustus te 20 uur door Jean Mangelinckx uit Enghien (Belgi ).

P. Veenstra

Trouw, 26 juli 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Carillon-luisterwedstrijd in de stadhuistu n

Het weer was woensdag, op een enkel spatje na, zo gunstig, dat men de voorgenomen luisterwedstrijd, die elk jaar tijdens de reeks carillonconcerten georganiseerd wordt door de Rotterdamse Beiaard Commissie, kon laten doorgaan. De deelnemers konden bij de portier een invulformulier verkrijgen, waarop een toelichting stond. Stadsbeiaardier Leen 't Hart gaf daarenboven nog aanwijzingen via de geluidsinstallatie.

't Hart begon met het spelen van vier werken en wel: een levendige "Fantasie" van A.L. Bigelow, een Siciliano van Albert de Klerk, een wiegenlied van 't Hart zelf en een Preludium van Jef van Hoof.

De luisteraars moesten de kenmerken van deze composities proberen te onthouden, want aan het einde van het programma werden deze werken wederom gespeeld, maar in een gewijzigde volgorde (omwisseling van de nummers   n en vier), welke moest worden aangegeven.

De wedstrijd bestond verder uit het juist invullen van, indien mogelijk, zowel titel als componist van vier veel gespeelde werkjes van D elibes (Pizzicato uit Sylvia), van Beethoven (F ur Elise), Boccherini (Menuet) en Mozart (Turkse Mars). Bovendien (en dit was waarschijnlijk wel de moeilijkste opgave) moesten nog titels of eerste regels van vier volksliedjes, die door Leen 't Hart kunstig in een fantasie verwerkt waren, worden vermeld.

Winnaars

Men kon maximaal zestien punten vergaren. Er was   n deelnemer, die dit bereikte, n.l. de heer Van Bodegraven uit Rotterdam, die daarmee de eerste prijs verwierf (een boeken- of grammofoonplatenbon ter waarde van vijftien gulden). De heer Comte Hillebrand de Giessen et N ordlingen, eveneens uit Rotterdam wist tot veertien punten te komen en hij legde daarmee beslag op de tweede prijs (een bon ter waarde van tien gulden). Mej. van Haaren uit Vlaardingen kreeg de derde prijs (een bon ter waarde van vijf gulden), nadat het lot haar had aangewezen. Er waren n.l. vier deelnemers met dertien punten.

De prijsuitreiking geschiedde door de secretaresse van de Rotterdamse Beiaard Commissie, mej. C.A. Tinbergen. Er heerste een geanimeerde stemming in de hal van het stadhuis, waar de deelnemers een kopje thee werd aangeboden. Volgende week zal de stadhuiscarillon worden bespeeld door Jean Mangelinckx, stadsbeiaardier van Enghien te Belgi  (woensdag 1 augustus a.s. te 20 uur).

A.I. [=Ad Interim]

Rotterdamsch Nieuwsblad, 26 juli 1962

Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Carillon-luisterwedstrijd in Stadhuistuin trok belangstelling

Aan de lichte klanken die gisteravond uit het carillon in de stilte van de stadhuistuin neerdaalden, was ditmaal een luisterwedstrijd verbonden. Leen 't Hart, stadsbeiaardier van Delft, Rotterdam en Amersfoort en tevens directeur van de Nederlandse beiaardschool te Amersfoort bespeelde de beiaard en de toehoorders konden in de rustige Stadhuistuin genieten van de composities die hij ten gehore bracht.

De wedstrijd bestond uit vier onderdelen, waarvan het eerste vier beiaardcomposities bevatte, namelijk van Bigelow, Albert de Klerk, Jef van Hoof en Leen 't Hart. Deze werden twee maal gespeeld, maar dan in een andere volgorde en het was de taak van de luisteraar om de composities te herkennen. Vervolgens hoorde men vier bewerkingen van bekende composities waarvan men de titel en de componist moest noteren. Het bleken werkjes van Délibes, Beethoven, Mozart en Boccherini te zijn. Een fantasie waarin een viertal volksliedjes te herkennen waren vormde het derde programmapunt.

Eén der deelnemers aan de luisterwedstrijd, de heer T.J. van Bodegraven, behaalde het maximum aantal punten en hoorde dat hij hiermede een platen- of boekenbon gewonnen had, beschikbaar gesteld door de Rotterdamse Beiaard Commissie. In het bijzijn van de beiaardier deelde mejuffrouw C.A. Tinbergen, secretaresse van genoemde Commissie, de andere prijswinnaars mee, dat ook zij een bon hadden gewonnen. Het waren respectievelijk de heer Chr. J. Hillebrand en mejuffrouw P. van Haren.

[geen recensent vermeld]

Het Rotterdams Parool donderdag 26 juli 1962

Herkomst eigen onderzoek

Luisterwedstrijd carillonspel

(Van een onzer verslaggevers)

Rotterdam donderdag – De stadsbeiaardier Leen 't Hart bespeelde gisteravond het carillon in de stadhuistoren: de Rotterdamse beiaardcommissie verbond aan deze bespeling een luisterwedstrijd voor het publiek.

Leen 't Hart speelde vier beiaardcomposities, namelijk Fantasie, Siciliano, Wiegenlied en Preludium. De deelnemers dienden te bepalen in welke volgorde deze werkjes ten gehore gebracht werden, toen de beiaardier ze voor de tweede maal speelde.

Voorts waren er vier bewerkingen van bekende composities en vier volksliedjes die in een fantasie verwerkt werden, en aan de deelnemers was de taak om uit te maken welke werken gespeeld werden en wie de componisten waren.

In totaal konden zestien punten behaald worden. Het was de heer T.J. van Bodegraven, die als enige het maximaal aantal punten bereikte. De tweede prijs was bestemd voor de heer Chr. J. Comte Hillebrand de Giessen et Nördingen (14 punten) terwijl de derde prijs naar mej. P. van Haren ging, (13 punten). Er waren nog vier deelnemers die een puntentotaal van dertien bereikten. Bij loting werd de derde en tevens laatste prijs toegekend aan Mej. van Haren.

In de hal van het stadhuis werden de prijzen uitgereikt door Mej. G.A. Tinbergen, de secretaresse van de Rotterdamse Beiaard Commissie.

[geen recensent vermeld]

1 augustus 1962 concert door Jean Mangelinckx op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 2 augustus 1962

Herkomst eigen onderzoek

Belg op de beiaard

De stadsbeiaardier van het Belgische stadje Enghien, Jean Mangelinckx, die gisteravond onze stadhuisbeiaard bespeelde, had een nogal teleurstellend programma meegebracht. Want wie uit het land van de beiaarden komt, moet toch wel meer oorspronkelijke werken kennen dan het "Preludium III" van Matthias van den Gheyn, briljant gespeeld, waar hij zijn concert mee begon, en de ietwat langdradige "Fantasia II" van Staf Nees, waar hij mee eindigde!

Als "pièce de milieu" had de concertgever een fantasie op de operette "Les cloches de Corneville" van Planquette gekozen, die bijna de helft van het gehele programma in beslag nam en waar zóveel herhalingen in voor kwamen, dat er geen eind aanscheen te komen. Daar komt bij dat Jean Mangelinckx in de eerste helft van zijn concert er voortdurend stevig op los sloeg, wat voor de "Sarabande" van Händel zin had, maar voor diens

“Menuet” zeker niet, en evenmin voor Mozarts "Ländler" en de “Wals” van Brahms, die óók leed aan teveel herhalingen.

Pas aan het eind van het concert kwam het pianissimo om de hoek kijken in de “Berceuse de Jocelyn” van Godard, maar daarvan werden de zangerige tonen bedorven door het gebibber van de toonherhalingen, dat aan de Belgische school eigen is.

Ook het “Intermezzo” uit de Cavaleria Rusticana” van Mascagni en de “Romance van Nadir” uit Bizets “Les pecheurs de perles” werden hierdoor verbrokken.

De redelijk warme avond had vele bezoekers getrokken, en daarom was het dubbel jammer, dat dit programma niet op een hoger peil stond.

G.M. DERSJANT

8 augustus 1962 concert door Ferd. Timmermans op de Laurens

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 9 augustus 1962

Herkomst eigen onderzoek

Hartewens van beiaardier Ferdinand Timmermans ging in vervulling.

Toen onze stadsbeiaardier Ferdinand Timmermans in 1956 met pensioen ging zei hij te hopen, nog eens een keer de St. Laurensbeiaard – die toen nog niet bespeelbaar was – te kunnen bespelen. Deze hartewens is gisteravond in vervulling gegaan, want toen heeft de nog altijd pittige 72-jarige de hoge wenteltrap beklommen, om voor het laatst een Rotterdams carillon te bespelen, vóór hij zich in Barendrecht gaat vestigen. Het buitenland zal hem ook nog een keer horen, want hij is uitgenodigd om op 9 september aanstaande de beiaard van de St Romboutskathedraal te Mechelen te laten klinken ter gelegenheid van de herdenking van de beroemde beiaardier Jef Denijn, die honderd jaar geleden werd geboren. Zoals van deze propagandist van oorspronkelijke beiaardmuziek te verwachten was, bestond het grootste deel van zijn programma uit zulke werken. En even natuurlijk was het dat bij deze composities de “Hemony-suite” van Albert de Klerk was, ter ere van de beroemde 17^e-eeuwse gebroeders, die ook de klokken van de St. Laurensbeiaard voor het overgrote deel op hun naam hebben staan. Indrukwekkend heeft Ferdinand Timmermans deze stukken gespeeld, nog altijd intens muzikaal en bijzonder vaardig. Die vaardigheid was vooral ook te bewonderen in “De Nieuwe dag” een dansje voor klokkenspel van G.H.G. von Brucken Fock, in de bekende “Rhythmendans” van Staf Nees, en in de vier boerendansen die de concertgever onder de naam “Hollandse feestdag” heeft gebundeld. Dat Timmermans de clavecinisten niet zou vergeten was te voorzien. Heeft hij niet zelf tijdens zijn pensionering een clavecimbel vervaardigd? Dus begon hij met het geestige “Solfegietto” van C.P.E. Bach en speelde later van diens halfbroer Johann Christoph een “Rigaudon”, allebei een lust om te horen! Niet minder was dat het “kleingoed”, de bewerkingen van liederen. Van de drie Valeriusliederen kolnk “Ick wil te land uytrijden” bijzonder fijn, subliem van klank waren de hoge klokjes in het laatste van de drie geestelijke liederen “Jezus Bloemhof” en prachtig deden drie liederen van Catharina van Renes op teksten van Guido Gezelle het.

Met het bijzonder boeiende “Postludium” in Bes, sloot Ferdinand Timmermans dit laatste van zijn programma’s, maar hij liet het volgen door het bekende lied “Het leven is een kruisbanier” dat in de schemering met de lichtende stad op de achtergrond bijzonder ontroerend klonk. Moge Timmermans deze banier nog vele jaren in zulk een gezondheid dragen!

G.M. DERSJANT

[met foto]

15 augustus 1962 concert door Ria Pieffers op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 16 augustus 1962

Herkomst eigen onderzoek

Voor 't eerst beiaardierster op de stadhuistoren

Een van de weinige beiaardiersters, die ons land rijk is, Ria Pieffers uit Amsterdam, heeft zich gisteravond op de stadhuisbeiaard laten horen en wel op een manier die het zeer duidelijk maakte, dat zij voor haar mannelijke collega’s niet onder doet. Stevig en vrolijk klonk al dadelijk de “toccata” van Sjef van Balkom, door de kille avondlucht, de “Dorische Suite voor beiaard” van haar leermeester Leen 't Hart kreeg in het eerste deel een

prachtig pianissimo terwijl de "Serenade" zeer muzikaal klonk en de "Musette" vlot en sierlijk werd gespeeld. Groot klonk het Preludium en uitermate levendig het Allegro, dat Gerard Boedijn heeft gecomponeerd op het aloude "Lobe den Herrn", dat altijd weer een voortreffelijke compositie blijkt te zijn.

Dit waren de drie oorspronkelijke werken met bewerking van oud-Nederlandse liederen en van Nederlandse minneliedjes – prachtig helder de hoge klokjes in "Ic seg adieu" van Scandinavische volksliedjes waarvan het eerste sterk deed denken aan het door Mozarts variaties bekend geworden "Ah vous dirai je maman" en het laatste voor een deel dezelfde melodie had als één van onze volksdansen, met werkjes van Couperin en Daquin (het geestige "Le coucou") en drie menuetten van Mozart, waarvan het tweede gestaakt moest worden omdat er een draad brak. Het vlotte heldere en zeer muzikale spel van Ria Pieffers heeft op de vrij vele aanwezigen zonder twijfel een uitstekende indruk gemaakt.

G.M. DERSJANT

22 augustus 1962 concert door Leen 't Hart - populair programma

Rotterdams Nieuwsblad, 23 augustus 1962

Herkomst: Plakboek Leen 't Hart 5-34

Leen 't Hart speelde een populair programma

Kwam het door het populaire programma of door het droge weer in de namiddag, dat er gisteravond zoveel bezoekers van het beiaardconcert in de Stadhuis tuin zaten? Zij zullen zich best hebben vermaakt want onze stadsbeiaardier Leen 't Hart verstaat uitstekend de kunst, die populaire muziekjes – volgens velen je van het voor de beiaard – alle charme te geven. Een vrolijk begin was het "Allegro" uit Händels Water Music, gevolgd door het statige "Menuet" uit Berenice van dezelfde componist. Bijzonder goed leenden zich de aria's uit opera's van Mozart voor het klokkenspel, maar ook de meer gedragen stukken van Beethoven en van Grieg wist hij goed tot hun recht te doen komen. Stoer klonk de priester mars uit Athalia van Mendelssohn met als grote tegenstelling de er na de Nocturne uit zijn muziek bij Shakespeare's Midsummernightsdream. Drie zeer populaire melodieën uit operettes van Zeller en Johan Strauss leidden naar het slot, "The holy city" van Adam, in Engeland nog altijd een concert lied. Op het luide applaus dat na afloop uit de stadhuis tuin opsteeg, volgde als toegift het Hernhutters Avondlied, waarin het pianissimo, dat het muzikale spel van Leen 't Hart altijd weer zo vol variatie doet zijn, volop te bewonderen was.

G.M. Dersjant

29 augustus 1962 concert door Wim Franken op het Stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad donderdag 30 augustus 1962

Herkomst eigen onderzoek

Wim Franken bespeelde stadhuisbeiaard

De Driebergense beiaardier Wim Franken is een graag gehoorde gast in de stadhuisbeiaard. Als het niet zo koud was geweest, zou hij gisteravond zeker heel wat bewonderaars hebben getrokken. Zij, die de gure Noordenwind getrotseerd hadden, hebben bijzonder van zijn technisch en muzikaal zeer hoogstaande spel genoten, niet in het minst in een eigen compositie, een "Arioso en Passacaglia" met als ondertitel "20 variaties op een statig thema". Het waren uiteraard korte, maar pittige variaties, die helder en sprankelend klonken.

Met het bekende en altijd weer boeiende "Preludium quasi una fantasia" van Jef van Hoof opende de gast zijn concert en hij besloot het met de 'Inleiding lied en fuga' over wie dat zich zelf verheft temet, van onze stadsbeiaardier Leen 't Hart, óók bijzonder aantrekkelijke muziek.

Een bijzonderheid waren deze avond de groep van drie Jiddische liederen, het stevige "Dos regendi", het melancholieke "Majerke, main zeun" en het lustige "Sja Sjtíl". En de vier dansen uit de verzameling Pierre Attaignant, de oudste gedrukte (in 1530) dansmuziek, die lieten horen dat het er in die tijd bij het dansen vrolijk kon toegaan. Groepen Valeriusliederen, uit Schumanns "Album für die Jugend" canonische kinderliedjes en de eerste "Bagatelle op 119" van Ludwig van Beethoven voltooiden het programma van deze voortreffelijke beiaardier.

G.M. DERSJANT

5 september 1962 concert door Leen 't Hart op het stadhuis

Rotterdamsch Nieuwsblad 6 september 1962
Herkomst eigen onderzoek

Beiaardconcert bijna een uur verlaat

Daar stonden we dan gisteravond om acht uur aan de voet van de als een kolos in de duisternis oprijzende St. Laurenstoren: een zielig groepje mensen, wachtend op de dingen die maar niet wilden komen. De trouwe bezoekers van de beiaardconcerten in onze stad, hadden al bemerkt, dat er iets niet in de haak was, want om vijf minuten voor acht brandde er nog geen licht in de kamer van de beiaardier, die anders al lang daar aanwezig is. Maar daar kwam iemand met een tas in de hand aanstappen, probeerde of het hek om de toren open was, maar hij kon er niet in. Dat zou dus de beiaardier wel zijn! Inderdaad was hij het, maar het was niet Leen 't Hart zoals was aangekondigd, maar een vervanger, Jan van Alphen uit Culemborg. Die maakte het groepje één man sterker en vertelde dat er om kwart voor acht iemand met de sleutel zou zijn, maar die was er toen niet en ook nu nog niet.

Het was een raadselachtig geval, totdat er iemand bij kwam die vertelde dat in één van de dagbladen had gestaan dat het concert op de stadhuisbeiaard zou worden gegeven. Daar was de sleuteldrager óók heen gegaan, en doordat er verscheidene luisteraars in de stadhuistuín zaten, had hij van de vergissing niets bemerkt en had hij bovenin de stadhuistoren op beiaardier Leen 't Hart zitten wachten. Toen hij eindelijk om kwart voor negen bij de Sint Laurens kwam, was het groepje luisteraars daar al aardig gedund, maar beiaardier Jan van Alphen voelde er niets voor, de verre reis terug te maken zonder het carillon te bespelen dat hij zo had horen roemen door zijn collega's.

Hij besloot de helft van zijn programma te spelen en daar klonk dan vijftig minuten te laat de "Allemande" uit de tweede Franse suite van J.S. Bach door de donkere lucht. Het was een lustig begin waar het zo rustige "Bist Du bei mir" een grote tegenstelling mee vormde. Het "Menuet" uit de Partita in Bes gaf weer wat vrolijkere te horen. Ook de tweede groep was vol afwisseling. Schuberts "Menuet", een "Adagio" van Mozart, en een "Wals" van Brahms. Aan deze kleine werken was al goed te horen dat Jan van Alphen zijn vak uitstekend beheerst en dat hij muzikaal speelt. Nog meer was dat op te merken in de fraaie "Sonatine" van Wouter Paap, waarvan de vlugge delen vlot klonken en het Andante Sostenuto gevoelig. Briljant klonken tot slot de variaties over "Allein Gott in der Höh' sei Ehr" van Leen 't Hart en daarmee was aan dit spel der vergissingen een eind gekomen.

G.M. DERSJANT

12 september 1962: Leen 't Hart op het stadhuis

De Tijd / Maasbode, 13 september 1962
Herkomst knipseldienst Gemeente Rotterdam

Reeks beiaardbespelingen afgesloten

Belangstelling nadelig beïnvloed door ongunstige weersomstandigheden

Gisteravond werd de reeks beiaardbespelingen, die ook dit zomerseizoen weer werd georganiseerd door de Beiaardcommissie, afgesloten met een verzoekprogramma gespeeld op de Stadhuisbeiaard door Leen 't Hart, die de uiteraard heterogene keus van de toehoorders in een evenwichtig programma had samengebracht.

Verschillende werkjes hadden dit seizoen reeds eerder geklonken, o.m. een wat zwaartillende "Arioso en Passacaglia" van Wim Franken, twee sympathieke en stemmingsvolle eigen werkjes van Leen 't Hart, Rondo's van Daquin en Rebel en enkele liederen van Grieg. Het programma werd gecombineerd met twee bewerkingen uit Valerius Gedenckclanck, "In a Persian Market" van Ketelbey - een wat vreemde eend in deze bijt - en twee werkjes van Bach, o.a. het bekende koraal "Jesu, joy of man's desiring". Leen 't Hart besloot zijn voortreffelijk uitgevoerde bespeling met een knappe en virtuose improvisatie over Psalm 150.

Na afloop werd in de trouwzaal van het stadhuis aan de bezoekers het traditionele kopje thee aangeboden, waarbij de beiaardier en het bestuur van de Beiaardcommissie aanwezig waren. Leen 't Hart bracht in een korte toespraak zijn erkentelijkheid tot uitdrukking voor het feit dat een kleine kern van toehoorders ondanks de ongunstige weersomstandigheden steeds trouw van hun belangstelling hebben blijk gegeven. Tevens vertelde hij dat gedurende reizen die hij gemaakt had naar Engeland, Amerika, Canada, Duitsland en Frankrijk de weergoden

aanzienlijk gunstiger gestemd waren dan in ons land en dat vooral in Amerika de belangstelling voor beiaardconcerten zeer groot is.

Het thema van het weer beheerste ook het slotwoord van mej. Tinbergen, secretaresse van de Beiaardcommissie. Slechts eenmaal heeft men dit seizoen kunnen spreken van een echte zomeravond, een omstandigheid die in hoge mate debet is geweest aan de geconstateerde geringe belangstelling. De meeste bezoekers trok het tweede concert, waaraan een fanfare-orkest en een koor meewerkte. In deze richting hoopt men het volgende seizoen door te gaan.

C.v.R.

Rotterdamsch Nieuwsblad, 13 september 1962
Herkomst knipseldienst gemeente Rotterdam

Beiaardseizoen besloot met verzoekprogramma

Zoals gewoonlijk was het laatste concert van het beiaardseizoen gewijd aan werken, die door de luisteraars waren opgegeven. Ook ditmaal was het merkwaardig, dat er bij die verzoeknummers maar drie oorspronkelijke waren: de bijzonder boeiende "Arioso en Passacaglia" van Wim Franken, en het "Wiegelied" en "Gebed", twee van de "Five short pieces for carillon" ("Vijf korte stukken voor beiaard"), die onze stadsbeiaardier Leen 't Hart heeft geschreven voor het "Guild of carillonners of North America", welke beide werkjes zijn bekwaamheid en smaak als componist nog eens weer goed lieten horen.

Bij de rest was zelfs een eerste uitvoering, al was het dan niet van een nieuw werk. Het was "In a Persian market" van A.W. Ketelbey, dat warempel heel wat frisser klonk dan men het gewoonlijk op bioscooporgels hoort spelen! Twee korte Rondo's - "Le coucou" van Daquin en "Les cloches" van Rebel - twee Valeriusliederen, drie zangerige stukken van Grieg (die het altijd goed doen op de beiaard) en twee composities van Bach, waarvan "Jesu bleibet meine Freude" uit Kantate 147 voortreffelijk klonk, voltooiden dit programma, dat als slot een briljante improvisatie over "Psalm 150" had.

De toehoorders - op deze laatste avond ondanks het koude weer toch wat meer dan anders - uitten hun dankbaarheid voor het uitstekende spel van Leen 't Hart met luid applaus.

Na afloop ontving de Rotterdamse Beiaard Commissie traditiegetrouw de luisteraars in de trouwhal van het Raadhuis, waar een warme kop thee er best in ging! Leen 't Hart sprak daar zijn bewondering uit voor zijn publiek, dat telkens maar weer de kou en de regen trotseerde, en hij vertelde iets over zijn reizen naar Engeland, waar men het bespelen van een beiaard zoals dat bij ons het geval is niet kent, en waar hij op een rijdende beiaard in een optocht heeft meegereden; naar Amerika, waar de beiaarden meestal in rustige parken zijn te vinden, wat het bezoek stimuleert, zodat er tussen de 300 en 2000 toehoorders waren, en waar hij in Springfield een nieuw carillon van Nederlands fabrikaat met maar liefst 70 klokken heeft bespeeld, en naar Canada, waar de belangstelling ook bijzonder groot was.

De secretaresse van de Rotterdamse Beiaardcommissie, mejuffrouw Tinbergen, heeft een kort overzicht gegeven van dit beiaardseizoen, dat werd gekenmerkt door weinig bezoek, waar het zeer slechte weer en waarschijnlijk de chaos in de stad oorzaak van waren, terwijl de onbekendheid met de omgeving van de St Laurenstoren het bezoek aan de maandelijkse concerten daar ook niet heeft gestimuleerd. Met een dankwoord aan Leen 't Hart behoorde dit beiaardseizoen ook weer tot het verleden.

G.M. Dersjant